

– og det kan så være en lille stikpille – arbejdspladserne på det private arbejdsmarked.

Det Radikale Venstre er glad for at støtte lovforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten synes, lovforslagets intention om at sikre personer med handicap samme mulighed for arbejde og uddannelse – uddannelses-tilbud, uddannelsesorlov og efteruddannelse – som alle andre er en rigtig idé.

Så vidt muligt skal handicappede sikres adgang til det ordinære arbejdsmarked på de sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, eventuelt med kompenserende hjælpemidler og eventuelt ved hjælp af en personlig assistent, en handicaphjælper.

Dér skal vi så lige sige, at der stadig mangler en løsning med hensyn til, hvordan handicap-hjælperne kan få overenskomstmæssige forhold. Det skylder vi at få bragt i orden også.

Men adgangen til hjælpemidlerne skal være hurtig og smidig, og det må ikke stå i vejen for en ansættelse. Og i den forbindelse er det jo vigtigt, at arbejdsformidlingen har den nødvendige viden og kompetence på området gennem et tilstrækkeligt antal handicapkonsulenter i arbejdsformidlingen. Og det afgørende er, at de har den nødvendige økonomi til at træffe beslutninger, så den smidighed netop opnås, og det er stadig en svaghed i lovforslaget, for arbejdsformidlingen har en ramme på 1 mio. kr. pr. år til det formål. Resten af pengene skal man så forhandle med kommunerne om at få refunderet, og det kan jo altid trække sagerne i langdrag.

Der er udarbejdet en treårig handlingsplan, der skal sikre handicappedes adgang til AMU-centrene m.m. og en koncentreret indsats omkring tekniske hjælpemidler, kompenserende undervisningsmidler og særligt udstyr, og det synes vi er en glimrende ting.

Vi er helt enige i hensigten, og vi støtter forslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig i de intentioner, der er i ministerens forslag. Vi har i mange år kæmpet for at sikre, at samfundet ville kompensere de handicappede for de handicap, de har, når de skal prøve at få en plads i erhvervs-livet.

Set fra det synspunkt er vi hundrede procent enige med regeringen. Dér, hvor vi er knap så

enige med ministeren og regeringen, er måden, det gøres på, hvordan det er skruet sammen i det her lovforslag. Men da det nu er en førstebehandling, skal jeg bare nøjes med at nævne et par eksempler, som vi finder mindre heldige, og som vi tror kan give forskellige problemer:

Blandt andet synes vi, § 7 kan skabe nogle fortolkningsproblemer, for hvem er arbejdsgiveren, hvem er det, der leder og fordeler arbejdet? Er det den handicappede, der i forhold til hjælperen skal være arbejdsgiver? Og hvad så med den rigtige arbejdsgiver?

Vi synes også, vi kan have interesse i at få oplyst, hvordan man rent faktisk har tænkt sig at anvende de bemyndigelser, der ligger her.

Så vi skal fra vores side bare sige, at vi går meget positivt ind i udvalgsarbejdet, og at vi håber, teksten før andenbehandlingen kan blive skruet sådan sammen, at den set gennem vores briller bliver en smule mere hensigtsmæssig, og det medvirker vi gerne til.

Ole M. Nielsen (KRF):

Danmark må være et godt land at være handicappet i, for man bliver helt rørt over alle de positive meldinger, der her er kommet om dette lovforslag. Og jeg er fuldstændig enig, jeg synes bestemte også, det er nogle gode initiativer, der ligger i forslaget, både med hensyn til forsøgsordningen med personlig assistance til handicappede og med hensyn til etableringen af en isbryderordning. Det er særdeles godt alt sammen.

Men jeg er også lidt bekymret over den § 7, som fru Kirsten Jacobsen stillede spørgsmål ved, for det kan være lidt svært at finde ud af, hvem det egentlig er, der har ansvaret for den pågældende assistent.

Og så undrer jeg mig lidt over § 3, stk. 1, for jeg tænker da, at der står nøjagtig ligesådan i den eksisterende lov. Der står nemlig, at handicappede skal have fortrinsret til forskellige ting, hvis de er lige så kvalificerede som de øvrige ansøgere. Og jeg må indrømme, at jeg faktisk ikke rigtig kan forstå den sidste del af sætningen, så den vil jeg gerne have forklaret lidt nærmere. Forringer den ikke hensigten i stedet for det modsatte, for hvis de var lige så kvalificerede, hvorfor skulle man så egentlig ikke umiddelbart ansætte dem? Men det kan vi jo få lejlighed til at drøfte senere.

Vi er positive over for lovforslaget og støtter det.